

2010/AR/1729

1. EFFICIENT TRENDY TOURISM BVBA, met maatschappelijke zetel gevestigd te 3680 Maaseik, Leeuwerikstraat 15.

2. de heer [REDACTED] wonende te [REDACTED]
[REDACTED]

eisers in hoger beroep,

de heer [REDACTED] in persoon aanwezig en bijgestaan door Mr. MENGELS Dascha loco Mr. PEETERS Jan, advocaat te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131.

Efficient Trendy Tourism BVBA vertegenwoordigd door Mr. MENGELS Dascha loco Mr. PEETERS Jan, advocaat te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131.

tegen het vonnis van de rechtbank van koophandel te Tongeren van 5 mei 2010, A.R. A/09/02645.

tegen

de STAD MAASEIK, vertegenwoordigd door haar College van Burgemeester en Schepenen, Lekkerstraat 10 te 3680 Maaseik.

verweerder in hoger beroep,

vertegenwoordigd door Mr. VAN CAMP Stefan loco Mr. SOMERS Geert, advocaat te 1000 Brussel, Congresstraat 35.

Het hof sluit aan bij het arrest van 9 augustus 2010.

In het kader van de betwisting aangaande de voorlopige ten uitvoerlegging van het bestreden vonnis heeft het hof het bestreden vonnis, dat uitspraak deed overeenkomstig art. 19,2 Ger.W., teniet gedaan.

Het hof verwijst voor wat de voorgaanden van de procedure betreft naar dat arrest en doet uitspraak ten gronde over de gestelde vorderingen.

1.

De stad Maaseik neemt aanstoot aan de verklaringen die BVBA Efficiënt Trendy Tourism (hierna afgekort weergegeven als ETT) en de heer [REDACTED] hebben afgelegd over de organisatie van een keramiekmarkt in 2009 door de stad.

Haar vordering om verbod te horen opleggen aan ETT en [REDACTED] om nog te verwijzen naar de keramiekmarkt georganiseerd door de stad in de pers, op websites, op online-fora of op enige andere wijze moet begrepen worden als een vordering tot schadevergoeding, uit te voeren in natura.

De verwijzing naar bepalingen van de WHPC (WMPC) is te verstaan als een aanduiding van de ingeroepen fouten ter staving van de vordering op grond van art. 1382 BW.

De stad Maaseik vordert daarnaast ook een schadevergoeding van 8.096,49 EUR, te vermeerderen met de intresten.

Ook vordert de stad Maaseik de staking van het gebruik van een aantal domeinnamen en vordert de overdracht ervan.

2.

ETT en [REDACTED] concluderen tot de niet ontvankelijkheid van de eis van de stad Maaseik.

Zij vorderen bij tegeneis de veroordeling van de stad tot betaling van 39.812,50 EUR en vragen de machtiging tot publicatie van het arrest

omdat zij menen dat de stad onrechtmatig aanhaakt aan door hen eerder georganiseerde keramiekmarkten.

3.

In de stad Maaseik wordt reeds gedurende ongeveer 20 jaar een keramiekmarkt georganiseerd.

Volgens [REDACTED] organiseerde hij en de feitelijke vereniging Vrienden van de Musea deze markt en was de betrokkenheid van de stad beperkt tot steun.

De stad Maaseik beweert dat haar tussenkomst verder ging dan een loutere steun.

Hoe dan ook hebben de Vrienden van de Musea (en huidige appellanten) de beslissing genomen in 2009 zelf geen markt te organiseren.

De stad Maaseik heeft zelf het initiatief genomen om de keramiekmarkt te organiseren. Zij heeft dat gedaan als de "21ste keramiekmarkt" die doorging op 28 juni 2009.

Naar aanleiding van die organisatie is betwisting ontstaan tussen partijen.

4.

Het middel van niet ontvankelijkheid dat ETT en [REDACTED] opwerpen gaat uit van de verkeerde veronderstelling dat de vordering van de stad Maaseik een stakingsvordering is die had moeten gesteld worden voor de voorzitter zoals in kort geding.

Hiervoor werd er reeds op gewezen dat de stad Maaseik een aansprakelijkheidsvordering stelt, ingeleid voor de rechtank van koophandel en niet voor de voorzitter zetelend zoals in kort geding. De gevraagde veroordelingen zijn niets anders dan onderdelen van een vergoeding voor de beweerde schade.

Het middel is ongegrond.

De stad Maaseik die beweert schade te hebben geleden door een onrechtmatig handelen van ETT en [REDACTED] is gerechtigd daarvoor schadevergoeding te vorderen. Deze vordering is ontvankelijk.

5.

Het onrechtmatig handelen dat de stad Maaseik ten grondslag legt aan haar vordering bestaat in de mededelingen die ETT en Heymans verspreid hebben aangaande de organisatie van de keramiekmarkt door de stad in 2009.

Meer bepaald hebben ETT en [REDACTED] de boodschap verspreid dat de 21ste Europese Keramiek- en pottenbakkersmarkt die zou plaats vinden op zondag 28 juni om organisatorische redenen niet door gaat.

ETT en [REDACTED] betwisten de mededeling op zich niet maar wel het onrechtmatig karakter ervan en de verspreiding in ruime kring.

6.

Volgens ETT en [REDACTED] werden de twintig voorgaande keramiekmarkten georganiseerd door de feitelijke vereniging De Vrienden van de Musea waarvan [REDACTED] de drijvende kracht zou zijn geweest.

De Vrienden van de Musea besliste geen markt meer te organiseren in 2009.

ETT en [REDACTED] zouden de rechten van die feitelijke vereniging hebben overgenomen.

Daarom verwijten zij aan de stad Maaseik, na een aankondiging in het voorjaar dat in 2009 geen keramiekmarkt zou worden georganiseerd, uiteindelijk toch het initiatief daartoe te hebben genomen met de aankondiging dat op 28 juni de 21ste editie van de Europese Keramiekmarkt zou doorgaan.

Zij beweren dat de stad Maaseik aldus onrechtmatig teerde op de door de Vrienden van de Musea opgebouwde naam en faam van het evenement en verkeerdelijk de indruk heeft gegeven dat [REDACTED] nog steeds bij de organisatie betrokken was.

7.

Ongeacht of de stad Maaseik al dan niet rechtmatig gewag kon maken van de door haar georganiseerde markt als de 21ste keramiekmarkt was de boodschap van ETT en [REDACTED] dat deze markt niet zou doorgaan onrechtmatig.

ETT en [REDACTED] erkennen het recht van de stad Maaseik om een keramiekmarkt te organiseren. Dat gewag werd gemaakt van het feit dat het om de 21ste editie ging liet aan ETT en [REDACTED] niet toe aan te kondigen dat die markt niet zou doorgaan. Zij hadden hun boodschap moeten beperken tot hetgeen zij als onrechtmatig aanklagen.

Door te melden dat de markt om organisatorische redenen niet zou doorgaan hebben zij verkeerde informatie verspreid. Zij kunnen er zich dan ook niet op beroepen alleen te hebben willen aankondigen dat "hun" markt niet zou doorgaan. Zij hebben bewust verwarring gezaaid.

Om deze redenen is de fout in hoofde van ETT en [REDACTED] bewezen.

8.

De stad Maaseik bewijst niet schade te hebben geleden in oorzakelijk verband met deze fout.

De aangeklaagde aankondiging was terug te vinden op de website van de ETT en [REDACTED] en dus consulteerbaar door de bezoekers van die site.

Verder blijkt er een mededeling te zijn gebeurd aan de pers maar die heeft blijkbaar niet geleid tot een aankondiging in de kranten dat de markt niet zou doorgaan. Integendeel brengt de stad Maaseik de krantenuittreksels bij waarin wordt aangekondigd dat de markt op 28 juni 2009 wel degelijk doorgang zou vinden.

Daarnaast brengen ETT en [REDACTED] stukken bij inzake de reclame die gevoerd werd door de stad rond het evenement waardoor het publiek ervan in kennis werd gesteld dat de markt op 28 juni 2009 doorgang zou vinden. In die omstandigheden is niet bewezen dat de foutieve communicatie van ETT en [REDACTED] een nadelige invloed heeft gehad.

De bewering van de stad Maaseik dat 2.000 betalende bezoekers (toegangsprijs 2 EURO) minder kwamen opdagen door de ontstane verwarring is door niets bewezen.

In de plaatselijke pers (stuk 26 dossier ETT en [REDACTED]) werd bericht over het grote succes dat de markt heeft gekend.

9.

Volgens de stad Maaseik hebben meerdere van haar personeelsleden nodeloze tijd moeten besteden aan het rechtzetten van de foutieve informatie. Zij begroot de daardoor geleden schade op 2.596,49 EUR.

Reclame werd gemaakt voor de markt in kwestie.

De "rechtzettingen" die de stad Maaseik volgens haar bewering heeft moeten doen zijn niet anders dan een directe vorm van reclame.

Ook zonder deze rechtzetting zou de stad zich gewend hebben tot de betrokkenen om te wijzen op de organisatie van de markt.

Het bestaan van deze schade is niet bewezen.

Bovendien en ten overvloede is de berekening van de beweerdte schade volstrekt oncontroleerbaar en daarom zelf niet in billijkheid te begroten.

Ook dit onderdeel van de schade is ongegrond.

10.

De stad Maaseik beweert ook indirecte schade te hebben geleden bestaande in reputatieschade.

Zij begroot die schade op 1.500 EUR.

Nu de voor handen zijnde gegevens er op wijzen dat de markt een normaal verloop heeft gekend en zelfs werd voorgesteld als een succes is niet bewezen dat de stad reputatieschade heeft opgelopen.

Ook deze schadepost is ongegrond.

11.

De feiten dateren van 2009.

Sindsdien zijn er blijkbaar geen moeilijkheden meer ontstaan met betrekking tot de organisatie van de keramiekmarkt in Maaseik.

Er is dan ook geen gegronde reden om een bevel op te leggen zoals gevraagd door de stad Maaseik.

12.

ETT en [REDACTED] beweren schade te hebben geleden door de handelwijze van de stad Maaseik en vorderen bij tegeneis de veroordeling van de stad Maaseik tot betaling van schadevergoeding.

ETT vordert een vergoeding van 10.000 EUR voor het feit dat zij zelf niet kon bemiddelen in de organisatie van de markt in kwestie in 2009.

ETT of [REDACTED] bewijzen niet dat zij betrokken hadden moeten worden bij de organisatie van de markt in 2009 door de stad Maaseik en gerechtigd te zijn op vergoeding voor het feit dat dit niet gebeurde.

ETT vordert een schadevergoeding van 5.950 EUR voor de beweerde 85 uren dat zij heeft moeten besteden aan het verschaffen aan uitleg om duidelijkheid te scheppen aan alle geïnteresseerden met betrekking tot de organisatie in 2009.

Deze schade is niet bewezen.

ETT en/of [REDACTED] (het blijkt niet duidelijk uit de conclusies) maken aanspraak op een vergoeding van 5.000 EUR voor de inbreuken op auteursrechtelijk beschermde teksten.

In de ontwikkeling van die eis (conclusies randnummer 4.3. p. 42) duiden zij niet aan om welke teksten het gaat.

In het zeer uitgebreid feitelijk relaas in conclusies beweren ETT en [REDACTED] (p. 22 van hun conclusie) dat "daarenboven schrikt de stad Maaseik er niet voor terug om bepaalde passages uit persteksten opgesteld door [REDACTED] en de BVBA ETT integraal te kopiëren evenals het inschrijvingsformulier waardoor er bij het publiek en de standhouders wel degelijk bewust verwarring wordt gezaaid ..." (stukken 24 en 25).

Aannemende dat de aanspraak wegens auteursrechtelijke inbreuken daarop betrekking heeft, blijken de ingeroepen persmededelingen van elkaar te verschillen zodat geen inbreuk ter zake bewezen is.

Ook de inschrijvingsformulieren verschillen van elkaar. Dat een aantal identiteitsgegevens moeten ingevuld worden door de kandidaat-standhouders kan niet aangezien worden als auteursrechtelijk beschermd.

De ingeroepen inbreuk is niet bewezen.

ETT vordert ook een schadevergoeding van 16.362,50 EUR doordat zij zelf niet de keramiekmarkt kon organiseren in 2010.

Volgens ETT bestond de verhindering in het feit dat zij werd afgedreigd door de stad Maaseik.

Onterecht gaat ETT ervan uit dat zij zonder meer het recht had om een keramiekmarkt te organiseren in de stad Maaseik en dat de uitoefening van dat recht haar op foutieve wijze onmogelijk werd gemaakt door de stad.

Uit het enkele feit dat tussen partijen, door de betekening van de dagvaarding op 19 november 2009, een geding aanhangig was gemaakt kan bovendien niet afgeleid worden dat de stad Maaseik een onaanvaardbare druk heeft gelegd op ETT om zelf nog initiatief te nemen tot het organiseren van de markt.

Ook dit onderdeel van de schadeaanspraak is ongegrond.

Tot slot vordert ETT ook een schadevergoeding van 2.500 EUR voor beweerde reputatieschade.

Deze eis is niet verder ontwikkeld.

Uit de ingeroepen feiten blijkt niet dat de stad Maaseik de reputatie van ETT heeft aangetast.

De vordering is ongegrond.

13.

Volgens de stad Maaseik heeft ETT te kwader trouw domeinnamen laten registreren: keramiekmarkt, europesekeramiekmarkt, internationale-keramiekmarkt, keramiekmarktmaaseik, maaseikkeramiekmarkt, maaseikerkeramiekmarkt en maaseiksekeramiekmarkt.

Zij vordert de staking van het gebruik en vordert de overdracht van deze domeinnamen.

De stad Maaseik is gerechtigd zich te verzetten tegen de opname van de stadsnaam in de domeinnamen.

Haar vordering is in die mate gegrond en ETT wordt veroordeeld om deze domeinnamen over te dragen binnen de drie maanden na huidig arrest op verbeurte van een dwangsom van 100 EUR per dag vertraging met een maximum van 25.000 EUR.

Er is niet aangetoond dat de aangeklaagde domeinnamen die de naam Maaseik niet bevatten onrechtmatig zijn genomen.

14.

De kosten worden omgeslagen waarbij iedere partij de zelf gemaakte kosten blijft dragen.

Beslissing

Het Hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Rechtdoende op de vorderingen van partijen,

Het hof :

Verklaart de eis van verweerder maar zeer ten dele gegrond,

Zegt rechtens dat eisers geen gebruik meer mogen maken van een domeinnaam waarin de naam van de stad Maaseik voorkomt en veroordeelt hen tot overdracht van de domeinnamen waarin deze naam voorkomt en dit binnen de drie maanden na huidig arrest op verbeurte

van een dwangsom van 100 EUR per dag vertraging met een maximum van 25.000 EUR,

Verklaart het overige van de vordering van verweerder ongegrond,

Verklaart de tegenvordering van eisers ongegrond,

Slaat de kosten van beide aanleggen om waarbij iedere partij de zelf gemaakte kosten blijft dragen.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **12 januari 2012** door

De heer E. HULPIAU

voorzitter

De heer J. EMBRECHTS

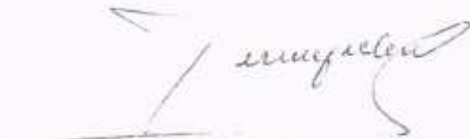
raadsheer

Mevrouw M. DE ROECK

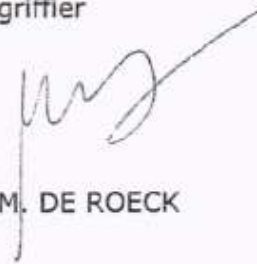
plaatsvervangend raadsheer

Mevrouw C. VERSWYVELEN

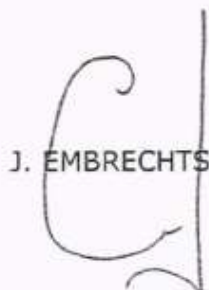
griffier

C. VERSWYVELEN

M. DE ROECK

J. EMBRECHTS

E. HULPIAU